

Науката е сполука,
Тя да ни и имотъ
За да имаме сполука
Въ цѣлий си животъ. }²

Н. П. Сябчевъ.

Подбудителна къмъ трудолюбие.

До кога щете дѣчица
Да живѣйте въ простота?
Като грѣе вечъ денница
Не ли ще вий срамота?

Ахъ! недѣйте губи врѣме
Въ тѣзи нѣжна младина!
Бързайте плодъ да сберете
За в' потрѣбни врѣмена.

На, примѣръ намъ отъ пчелитѣ
Какъ не губятъ часове,
Виждъ какъ тичатъ по трѣвитѣ,
Какъ събиратъ цвѣтове.

Колко ѿ малко туй животно
И умътъ му гдѣ сѣди,
Все се труди да ѿ имотно, }²
Никакъ праздно не стои. }

Колко повечъ ний сме длѣжни
Безъ почивка да радимъ,
Като знаемъ че сме нуждни
Отъ безбройни потрѣби ;